

Sygn. akt VIII U 2526/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2019 r. w Gliwicach

sprawy R. Z. (Z.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania R. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 27 sierpnia 2018 r. **nr** (...) -2005

z dnia 28 sierpnia 2018 r. **nr** (...)

1. oddała odwołania;

2. zasądza od R. Z. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 2526/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 27 sierpnia 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu R. Z. ponownego ustalenia kapitału początkowego, ponieważ nie przedłożył on żadnych nowych dowodów mających wpływ na wysokość kapitału.

Decyzją z 28 sierpnia 2018 r. (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu ponownego przeliczenia emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że doliczenie składek za 2018 r. do wysokości świadczenia nie jest możliwe, ponieważ zostały one doliczone decyzją z 12 lutego 2018 r., a ponowny wniosek został złożony w tym samym roku kalendarzowym, w którym zostało przeliczone świadczenie.

Ubezpieczony nie zgadzając się z ww. decyzjami wniósł odwołania. Podnosił, iż domaga się przeliczenia jego emerytury, ponieważ w dalszym ciągu pracuje i odprowadza składki, a mimo to jego świadczenie nie wzrasta.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony R. Z. urodzony (...), decyzją z 13 kwietnia 2010 r. został uprawniony do wcześniejszej emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, poczynając od 20 lutego 2010 r., tj. od daty ustania zatrudnienia. ZUS obliczył świadczenie ubezpieczonego zgodnie z art. 183 ustawy, tj. częściowo na podstawie art. 26 ustawy (30%) i częściowo na podstawie art. 53 ustawy (70%), tj. łącznie w wysokości 1854,49 zł brutto – po waloryzacji od 1 marca 2010 r.

Kolejnymi decyzjami organ rentowy przeliczał wysokość świadczenia ubezpieczonego w związku z podleganiem przez niego ubezpieczeniom społecznym.

Decyzją z 8 października 2014 r. (...) Oddział w O. przeliczył ubezpieczonemu zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od 1 sierpnia 2014 r. – od miesiąca, w którym złożył wniosek. Wysokość wypłacanego świadczenia organ rentowy obliczył na podstawie art. 26 ustawy emerytalno-rentowej – po waloryzacji od 1 sierpnia 2014 r. wyniosła 2260,90 zł brutto.

Decyzją z 17 grudnia 2015 r. (...) Oddział w O. przyznał ubezpieczonemu emeryturę z powszechnego wieku emerytalnego od 13 listopada 2015 r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego, przy czym została ona zawieszona, ponieważ okazała się świadczeniem mniej korzystnym od dotychczas pobieranej emerytury. W związku z tym organ rentowy wypłacał ubezpieczonemu emeryturę przyznaną na podstawie art. 184 ustawy emerytalno-rentowej.

Decyzją z 12 lutego 2018 r. – po rozpatrzeniu wniosku ubezpieczonego z 24 stycznia 2018 r. – (...) Oddział w Z. przeliczył ubezpieczonemu wysokość emerytury z uwzględnieniem składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego za rok 2018.

W dniu 12 lipca 2018 r. ubezpieczony złożył wniosek o ponowne przeliczenie świadczenia.

Zaskarżoną decyzją z 28 sierpnia 2018 r. (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu ponownego przeliczenia emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że doliczenie składek za 2018 r. do wysokości świadczenia nie jest możliwe, ponieważ zostały one doliczone decyzją z 12 lutego 2018 r., a ponowny wniosek został złożony w tym samym roku kalendarzowym, w którym zostało przeliczone świadczenie.

Zaskarżoną decyzją z 27 sierpnia 2018 r. (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu R. Z. ponownego ustalenia kapitału początkowego, ponieważ nie przedłożył on żadnych nowych dowodów mających wpływ na wysokość kapitału.

Wykonując zobowiązanie Sądu, organ rentowy pismem procesowym z 4 marca 2019 r. podtrzymał stanowisko w zakresie uzasadnienia zaskarżonej decyzji odmownej z 28 sierpnia 2018 r., a nadto – odnosząc się do zaskarżonej decyzji z 27 sierpnia 2018 r. – wskazał, że do ustalenia wysokości kapitału początkowego uwzględniono 30 lat, 4 miesiące i 24 dni okresów składkowych oraz 11 miesięcy i 17 dni okresów nieskładkowych, zaś do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1981 r. do 31 grudnia 1990 r. – wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 99,25%.

Powyższy stan faktyczny, który w zasadzie był bezsporny, Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika odwołującego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia wysokości świadczenia odwołującego z uwzględnieniem składek za 2018 r., ponieważ stan faktyczny w sprawie był

w zasadzie bezsporny, a kwestia sporna sprowadzała się w głównej mierze do prawidłowej interpretacji przepisów. Badanie wnioskowanych okoliczności za pomocą biegłego było zatem bezzasadne.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania ubezpieczonego nie zasługują na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie bezsporne jest, że ubezpieczonemu przyznano prawo do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach od 20 lutego 2010 r., której wysokość była przeliczana kolejnymi decyzjami, a decyzją z 8 października 2014 r. obliczono jej wysokość w najkorzystniejszym wariantcie zgodnie z art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Bezspornie również decyzją z 17 grudnia 2015 r. przyznano ubezpieczonemu emeryturę z powszechnego wieku emerytalnego, którą zawieszono, gdyż okazała się świadczeniem mniej korzystnym od dotychczas pobieranej emerytury.

Poza sporem było także, że decyzją z 12 lutego 2018 r. przeliczono ubezpieczonemu wysokość emerytury doliczając składki za 2018 r.

Przedmiotem sporu była jednak wysokość emerytury wypłacanej ubezpieczonemu, albowiem zaskarżoną decyzją z 28 sierpnia 2018 r. (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu ponownego przeliczenia emerytury z uwzględnieniem składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego za 2018 r. wskazując, że zostały one doliczone decyzją z 12 lutego 2018 r., a ponowny wniosek został złożony w tym samym roku kalendarzowym, w którym zostało przeliczone świadczenie.

W ocenie Sądu zaskarżona decyzja z 28 sierpnia 2018 r. jest prawidłowa, a stanowisko organu rentowego zasługuje na pełną aprobatę.

Zgodnie z art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2018, poz. 1270 ze zm.) jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę określoną w art. 24 lub 24a, emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, wysokość świadczenia ulega ponownemu ustaleniu w sposób określony w ust. 2.

Jak wynika zaś z ust. 2 ww. przepisu emerytury obliczone według zasad określonych w art. 26 powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury, o której mowa w art. 24 i 24a, i zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ust. 4 i 5.

Ponowne ustalenie wysokości emerytury następuje na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po upływie roku kalendarzowego lub po ustaniu ubezpieczeń emerytalnego i rentowych (ust. 3).

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek zewidencjonowanych od miesiąca, od którego została podjęta wypłata emerytury po raz pierwszy, do miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury (ust. 4). Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do kolejnych wniosków o ustalenie emerytury w nowej wysokości (ust. 5).

Mając na względzie cytowane wyżej przepisy, Sąd w całej rozciągłości podziela stanowisko organu rentowego zawarte w zaskarżonej decyzji z 28 sierpnia 2018 r. i prezentowane w toku niniejszego postępowania. Słusznie organ rentowy wskazywał, że skoro decyzją z 12 lutego 2018 r. przeliczono ubezpieczonemu wysokość wypłacanej emerytury doliczając składki zaewidencjonowane na koncie ubezpieczonego za 2018 r., to brak jest podstaw do kolejnego przeliczenia świadczenia z uwzględnieniem składek za 2018 r. w tym samym roku. Świadczy o tym wprost przytoczony wyżej ust. 3 art. 108 ustawy emerytalno-rentowej.

Sąd zaznacza, że nietrafione są twierdzenia strony odwołującej, zgodnie z którymi skoro w trakcie toczącego się postępowania sądowego w przedmiotowej sprawie zmienił się rok kalendarzowy na 2019, to świadczenie ubezpieczonego można przeliczyć zgodnie z wnioskiem złożonym w 2018 r. Należy podkreślić, że przytoczone przepisy określają wprost, że ponowne ustalenie wysokości emerytury następuje na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po upływie roku kalendarzowego lub po ustaniu ubezpieczeń emerytalnego i rentowych. Zatem możliwość ponownego przeliczenia wysokości emerytury zgodnie z ww. przepisem pojawi się dopiero po złożeniu stosownego wniosku w 2019 r.

W ocenie Sądu za prawidłową należało uznać również zaskarżoną decyzję z 27 sierpnia 2018 r. odmawiającą ubezpieczonemu ponownego ustalenia kapitału początkowego.

Należy zgodzić się ze stanowiskiem organu rentowego, który wskazał, że ubezpieczony nie przedłożył żadnych nowych dowodów mających wpływ na wysokość kapitału.

Zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy (ust. 3).

W myśl ust. 2 przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Stosownie do art. 174 ust. 1 kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Sąd zwraca uwagę, że zgodnie z art. 173 ust. 3 wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy. Dlatego też do obliczenia kapitału początkowego zaliczają się okresy składkowe i nieskładkowe przebyte do dnia 31 grudnia 1998r.

W przedmiotowej sprawie ubezpieczony nie przedstawił żadnych nowych dowodów ani okoliczności, które miałyby wpływ na zmianę ustalonego przez organ rentowy kapitału początkowego. Nadto w toku postępowania nie wniósł żadnych merytorycznych zarzutów do zaskarżonej decyzji z 27 sierpnia 2018 r. Wobec powyższego Sąd uznał, że zaskarżona decyzja odmawiająca ponownego ustalenia kapitału początkowego jest trafna.

Reasumując, obie zaskarżone decyzje organu rentowego są prawidłowe, zatem Sąd – na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. – oddalił odwołania.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w punkcie 2 wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, po myśli art. 98 k.p.c. w związku z § 9 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r., poz. 1804), przy uwzględnieniu, że w postępowaniu rozpoznawano dwa odwołania od dwóch decyzji organu rentowego.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek